

Pulmapäevaleht

Marta ♥ Joosep

Kuidas see kõik siis algas?

Esimene kohtumine...

M Esimest korda kohtusime 2015. aasta sügisel Tartus, kui astusin ülikooli **rahvatantsurühma** esimesse proovi. Joosep sattus sinna sõbra käe kõrval „lihtsalt korraks vaatama” ja jäi terveks prooviks. Tema väidab siiani, et jäi muusika pärast. Mina tean, et polka polnud ainus põhjus...

Teine kord, jälle tantsusaalis

M Järgmisel kevadel sattusime **tantsupeo ühisproovis** kõrvuti kolonni. Kaks tundi kaera-jaani hiljem oli mõlemale selge, et **see ei jää viimaseks korraks**.

Üks müüs kohvi, teine parkis autosid

M Sama suve veetsime mõlemad **Viljandi folgil vabatahtlikena** — mina müüsin kohvitelgis, Joosep juhatas parklas autosid. Vahetused lõppesid südaööl ja algasid hommikul uuesti, aga millegipärast leidsime iga õhtu tee **sama lõkke äärde**. Neli päeva, sada laulu ja lugematu hulk kohvitasse hiljem võin öelda: **tänu sellele festivalile** oleme me täna koos.

Konspekt andis põhjuse suhtlemiseks

M Sügisel avastasin vahetult enne eksamit, et olin ühest olulisest loengust puudunud. Joosep oli ainus, kelle konspektist oli võimalik **päriselt aru saada** — nii vähemalt põhjendasin endale, miks kirjutasin just talle. Konspekt jõudis kohale kümne minutiga, aga meie **vestlus ei tahtnud sellega kuidagi lõppeda**. Eksami sain muide kätte. Joosepi ka.

Esimene tõsine punane lipp

M Esimese ühise matka eel kinnitas Joosep, et tema pakib seljakoti **viieteistkümne minutiga** ja „süsteem on aastatega lihvitud”. Kohale jõudes selgus, et süsteemist olid välja jäänud **telgivaiad**. Magasime telgis, mille nurki hoidsid püsti kaks matkakeppi, kaks oksa ja minu kannatus.

Hommikul lubas Joosep, et edaspidi teeb ta **nimekirja**. Nimekirju on tänaseks kaksteist. Vaiad on ikka vahel maha jäänud — aga ausalt öeldes on need ööd olnud meie matkade kõige meeldejäävamad.

Liblikad kõhus, tunded on õhus...

J Kui Marta teatas, et läheb kevadeks **praktikale Tallinnasse**, tekkis mul ootamatult sügav huvi pealinna muuseumide, kohvikute ja ammuste tuttavate vastu. Igal reedel leidsin uue põhjuse bussi peale hüpata. Kusjuures viimane buss Tartusse väljus 23.45 — ja mitu korda juhtus, et jäin sellest „**kahetsusväärselt**” maha ning sain lahkuda alles esmaspäeva hommikul. Puhas kokkusattumus, ausõna.

Kuidas vanaema juubel meid paljastas

M Minu pere ei teadnud Joosepist veel **midagi** — plaanisin teemat tutvustada rahulikult ja omas tempos. Elu otsustas teisiti. Vanaema 75. juubelile oli kutsutud ka naabripere, kelle külaline oli — üllatus-üllatus — Joosep.

Kui ta uksest sisse astus, olevat mu nägu olnud **pildistamist väärt**. Terve õhtu üritasime teineteist mitte tunda: istusime laua eri otstes, vältisime pilkkontakti ja vastasime küsimustele kahtlaselt ühesõnaliselt. Mina olin kindel, et etendus toimib.

Plaan kukkus kokku tordi ajal, kui väike nõbu üle laua küsis: „**Marta, kas see on see poiss, kelle pilt sul telefonis on?**” Vaikus oli pikk ja sisukas. Edasi tuli vastata küsimustele, mida olin pool aastat edukalt vältinud — nüüd korraga kogu suguvõsa ees.

Vanaema ütles hiljem, et polnud ammu nii head juubelit olnud: **etendus olevat olnud parem kui „Õnne 13”**. Ja et järgmine kord võiks poiss kohe koos meiega tulla, mitte naabrite kaudu.

Esimene ühine pesa

J 2018. aasta kevadel kolisime **Karlovasse katusekorterisse**, kus kaldseinad õpetasid meid mõlemat õigel hetkel kummarduma ja talvine tuul akende vahel tuletas meelde, miks villased sokid on leiutatud. Aga seal oli rõdu, kust paistis toominga latv, ja köök, kuhu **mahtus täpselt kaks inimest** — kui üks neist seisis külmkapi ees. Esimese ühise mööblitüki, kirbukalt leitud kirjutuslaua, tassisime kahekesi **käte peal läbi linna**. See laud on meiega tänaseni.

Marta ja Joosep 60 sekundiga

Kes meist?

Ajab end varem voodist püsti: **M**
Uurib enne ostu läbi 24 arvustust: **J**
Kes ütleb „hakkame juba tegema!": **M**
Tuleb tihti välja uue ideega: **M**
Unustab rohkem asju: **J**
Valib filmi: **J** (aga Marta maitse järgi)
Marsruutide ja logistika guru: **J**
Parimad kohvikud ja majutused leiab: **M**
Tegevus, mida Marta teha ei tohi:
kaktusi kasta
Tegevus, mida Joosep kodus teha ei
tohi: sokke „ajutiselt“ toolile parkida

Meie harjumused

Meie go-to reisisihtkoht: **Saaremaa**
Meie igapäevarutiin:
õhtune jalutuskäik, iga ilmaga
Kuhu me alati lõpuks jõuame: **mere äärde**
Asi, milles oleme alati ühel meelel:
külalistele tuleb süüa teha kahekordselt
Meie kõige tüüpilisem nädalavahetus:
ei möödu metsas viibimata

Fun facts

Esimene ühine reis: **Riiga, bussiga**
Esimene ühine kontsert: **Curly Strings**
Lemmik aktiivne tegevus: **matkamine, rattasõit või tennis**
Lemmik magustoit: **rabarberikook**
Kõige rohkem nalja saab siis, kui Joosep hakkab tantsima.
Kõige kauem oleme teineteisest eemal olnud **16 päeva**.
Ananass pitsa peale **EI KÄI**. Ainus vaidlus, mille oleme lõpetanud viigiga.
Marta õpetas Joosepi **hommikuti jooksmas** ja Joosep õpetas Marta **kohvi mustalt jooma**.
Joosep kutsus Martat Kapteniks, mis ajab võõrad alati segadusse.
Täna oleme koos olnud 10 aastat, 8 kuud ja 14 päeva.

See oli varajane juunihommik, mis algas kell 3.30 äratuskellaga. Joosep oli kuu aega rääkinud, et tahab „lõpuks ometi" näha päikesetõusu rabas — ja mina, kirglik uneinimene, olin oma lubaduse löksus.

M Söitsime pimedas Lahemaale, autos termosetäis kohvi ja kahtlaselt vaikne Joosep. Arvasin, et ta lihtsalt magab poolunes edasi. Tagantjärele tean, et ta kordas peas kõnet, mille oli kirjutanud juba kolm nädalat varem.

Rada mööda kõndides hakkas taevast idast heledaks minema. Viru raba vaatetorni jõudsime täpselt õigel hetkel — udu hõljus laugaste kohal ja kogu maailm oli roosakas-kuldne. Olin vaatepildist nii võlutud, et ei pannud tähelegi, kuidas Joosep mu selja taga ühele põlvele laskus.

Kui ümber pöörasin, oli tal käes sõrmus ja näol ilme, mida ma polnud kaheksa aasta jooksul kordagi näinud — korraga surmtõsine ja õnnest säre. Mida ta täpselt ütles, ei mäleta kumbki meist. Mäletan, et nutsime mõlemad, ja et kuskil all laukas krooksus konn, keda meie suur hetk absoluutselt ei huvitanud.

Tagasiteel ootas järgmine üllatus: laudtee lõpus seisis pikniku-korviga meie parimad sõbrad, kes olid — nagu hiljem selgus — pool ööd autos tukkudes valvanud, et õigeks hetkeks kohal olla. Jõime vahuveini, sõime veel sooje sarvesaiu ja tähistasime, kuni esimesed tavalised

Et sõrmus enne õiget hetke välja ei kukuks, kandis Joosep seda kolm nädalat keti otsas kaelas.

matkajad rappa jõudma hakkasid ja meie pisut liiga pidulik seltskond neil ilmselgeid küsimusi tekitas.

Koju sõites küsis Joosep, kas ma oleksin osanud arvata. Ausalt? Mitte kunagi. Inimene, kes ei suuda meelde jätta telgivaiu, korraldas salaja terve päikesetõusu.

Sõbrad on

TRIINU ja TANEL, GRETE ja MADIS

Meie püsiv suusaselts-kond! Tänu Tanelile sai Joosep esimest korda korralikud suusad alla ja tänu sellele hakkas murdmaasuusatamine talle päriselt meeldima. Grete ja Triinu hoolitsevad selle eest, et iga suusakilomeetri vahele mahuks ka kakao ja korvapuust – ehk õige tasakaal pingutuse ja premeerimise vahel. Otepää rajad ootavad meid juba järgmisel talvel.

KADI ja MIIA

Teame üksteist sõna otseses mõttes liivakastist saati. Kadi ja jagasime lasteaias ühte kappi ja algklassides ühte pinki – ning võistlesime halastamatult selles, kumb kiiremini ujuda oskab. Miia liitus meie kambaga keskkoolis ja tõi kaasa kitarri, mille saatel on lauldud maha lugematu arv lõkkeõhtuid. Kõige lõbusamad mälestused on ühisest rattamatkast, kus eksisime kolm korda ära ja leidsime iga kord parema supluskohta kui plaanis.

HELEN

Kuigi käisime Marta ja samas ülikoolis, hakkasime päriselt suhtlema alles siis, kui kirjutasime kõrvuti laudades lõputöid. Ma ei suutnud ära imestada, kuidas me varem sõbrad polnud: meil on sarnane tööeetika, huvid ja isegi hirmud. Helen on inimene, kellele võib helistada nii kella kolmesel rõõmuhetkel kui ka kella neljasel murehetkel – ja mõlemal juhul võtab ta vastu. Iga Marta suur otsus on enne sündimist Heleni peal läbi räägitud.

PILLE ja PRIIT

Joosepi sõbrad, kes on nüüd täie õigusega ka Marta sõbrad. Pillega tuleb kohe meelde ühine Hiiumaa suvi ja Priiduga lõputud vaidlused selle üle, kumb grillib paremini. (Vastus: Pille.)

OTT ja OSKAR

Meie tenniseklubi süda. Nemad olid need, kes julgusid Joosepiga väljakule tulla ka siis, kui tema servi maandumiskoht oli veel üsna ennustamatu – ja kes Marta esimesel trennil kannatlikult palle korjasid. Tänu teile on meil nüüd ühine sõltuvus.

ANU, REIN ja LEEN

Eredalt on mees meie esimene ühine reis Hiiumaale. Kuna Rein tahab teatavasti juba teisel reispäeval koju minna ja Leen oli veel paras temperamendipomm, siis muretsesime väga, kuidas kõik vastu peavad. See oli asjatu mure! Rein räägib siiani, kuidas ta tahaks sinna tagasi minna. Sel reisil nautisime kõige imelisemat päikeseloojangut Ristna rannas, kus Joosep proovis esimest korda Anu kuulsat suitsukala ning avastasime kahekesi Kõpu tuletorni trepid – kõik 102 astet.

MAARJA ja KRISTJAN

Nendega on alati tore nii maailma asju arutada kui ka lihtsalt lastega murada. Äge on meenutada aegu, mis olid ammu-ammu ja endalgi meelest läinud, aga üheskoos tulevad kõik toredad seigad ikka meelde. Nii palju on koos juhtunud! Ja eriti lahe, et suutsime teid mullu kaasa meelitada Saaremaa rattaringile – koos laste, telkide ja ühe väga visa vastutuulega.

JOONAS

Joosepi tädipoeg. Oh neid suvesid, mis said väiksena vanaema juures Põlvas veedetud! Aeg möödus kiirelt õunapuude otsas, vanaema juures pannkooke süües või multikaid vaadates. Ja kuigi tänaseks elame eri linnades, piisab ühest telefonikõnnest, et jätkata täpselt sealt, kus pooleli jäi.

meie ümber

MARKO ja MIRJAM

Te olete ägedad! Ja eeskujuks, kuidas kauksuhetega saab ka edukalt toime tulla. Teiega tuleb kohe meelde Vormsil tehtud üllatuslik rannapiknik, kus küll pooled võileivad tuulega liiva said, aga see-eest naeru jätkus kauemaks kui toitu. Ja muidugi hiljuti toimunud pulmapidu Itaalias koos kõigi muude viledega. Kogemusi täie raha eest!

KASKEDE PERE

Marta onupere. Ei kujuta ette, et ilma teieta tähistaksime jaane ja jõule. Kuigi nüüd on ka jõulud alati Männisalus, siis mäletan eredalt, kuidas mahtusime kuidagi veel vanaema elutuppa. Sõime pika laua taga ning lunastasime kinke — kes luuletuse, kes mõne salmiga. Lapsena kadestasin väga Karlit, sest tal oli ju öde alati kambajõmmiks, mina kui ainuke laps olin tihti üks. Aga kui pisike Ants sündis, olin nii õnnelik, sest sain justkui väikse venna, keda sain hoida ja kellega tegeleda.

KERSTI ja RAUNO

Meie armsad naabrid. Olime üksteist vähemalt aasta trepikojas ja hoovis tervitanud, kuni võtsime julguse kokku ja kutsusime teid ühel hetkel külla. Tundusite lihtsalt nii mõnusad inimesed. Sisetunne ei petnud. On ikka hea küll, kui sulle tuuakse suvalisel kolmapäeva õhtul kooki. Või kui sul on keegi, kellega jagada frustratsiooni, kui „need teised“ naabrid korralikult prügi ei sorteer. Või kellega mõnel laupäeva hommikul Rauno imelisi pannkooke süüa, kui me vahelduseks nädalavahetuseks linna oleme jäänud.

TIIT ja TIJU

Männisalu naabrid. See sõprus sai alguse ühest vahvast kokkusattumusest ja veel sellest ajast, kui talu kasvuhoone tormiga uperkuuti lendas. Tiit oli esimesena kohal, tööriistakast kaasas, enne kui jõudsime abi küsida. Ta tegi meile tuuri ja näitas oma valdusi — ja kui meil oli õunapuude lõikamine ees, siis juba võtsime Tiidu kaasa ning edasine on ajalugu. Teiega on alati tore külatiiru jalutamas käia ja kerge suhelda. Täitsa omad inimesed.

KÄRT, INDREK, EMMA ja PAULA

Joosepi õepere. Kõige ägedam kokkusattumus elus on juhtunud just teiega. Ühel 2024. aasta kevadõhtul pakkisime kohvrit, et lennata järgmisel päeval Rooma. Täiesti juhuslikult selgus õhtusöögilauas, et ka Kärdi perel on täpselt sama reisiplaan — sama lend, sama nädal, teadmata teineteise plaanidest mitte kui midagi. Nii avastasimegi Igavest Linna üheskoos. See oli kuidagi nii sürreaalne, kuid samas nii kodune tunne.

REET ja MART

Ema ja isa tuleb südamesse alati tänulikkus. Näiteks, kui käisin emale umbes 12-aastasena koju aeg peale, et tahan päris tennisereketit, mitte rannamängu oma. Kui lõpuks selle sain, siis ehk suurem tõuge oli isegi see, kui isa hakkas minu jaoks igal pühapäeval väljakul käima — komme, mis kestis kümme aastat. Emale olen muu hulgas tänulik selle eest, et ta õpetas mind iga suure otsuse juures küsima: „Aga mis on kõige hullem, mis juhtuda saab?“ Enamasti mitte midagi hullu.

HILDA

Vanatädi Hilda tundus alati veidi rangem ja on muu hulgas ka suur korraarmastaja. Täna olen ise selles osas üsnagi tema moodi ja hindan tema tõekspidamisi kõrgelt. Samas on Hilda mulle õpetanud, et pärast pingutust tuleb osata puhata ning kuigi distsipliin on tähtis ja kõrgeid sihte võib seada, siis tasub kõiges otsida mõistlikkust ja tasakaalu. Ja et kringel maitseb kõige paremini siis, kui see on ise tehtud.

Kapten Marta ja tema meeskond

Kui 7-aastaselt Martalt küsiti, kelleks ta suurena saada tahab, ei pidanud ta sekunditki mõtlema: laevakapteniks. Kooli hoovis on tal juba praegu oma „laev” — suur kivi kase all — ja meeskond, kes teda vastuvaidlematult kuulab. Küsisime kaptenilt endalt, kuidas laevaelu käib.

Mis su laeva nimi on?

Tuulepääsuke. Enne oli Kiire Kala, aga see nimi ei meeldinud mulle enam, sest kalad on tegelikult üsna aeglased. Pääsukesed on kiired. Ma olen näinud.

Kes sinu laevale tohivad tulla?

Kõik, kes kuulavad sõna. Ja kes ei karda. Meil oli üks poiss, kes kartis ämblikke, aga ma ütlesin, et laeval võib ämblikke karta ainult siis, kui torm on. Siis on kõigil lubatud karta.

Kuidas sa oma meeskonda juhid?

Ma vilistan. Üks vile tähendab „tulge siia”, kaks vile tähendab „oht” ja kolm vile tähendab, et keegi on võileivad kaasa võtnud. Kolme vile peale tulevad kõik kõige kiiremini.

Mis siis saab, kui torm tuleb?

Siis me hoiname kinni. Ja ma ütlen

Marta on kindel, et kapteniks saab ainult see, kes oskab kõige kõvemini vilistada.

kõva häälega, et ärge kartke, kapten teab, mis teha. Tegelikult ma alati ei tea, aga kapten ei tohi seda välja näidata. See on kõige tähtsam reegel.

Kuhu sa oma laevaga sõidad?

Saaremaale. Seal on mu suvekodu ja seal saab kadakate vahel joosta. Ja siis veel Aafrikasse, sest tahan näha kaelkirjakut. Aga Aafrika on kaugel, nii et enne sööme Saaremaal kõhud täis.

Kas kaptenil on ka abilisi?

On. Esimene tüürimees on Kadi. Tema oskab kõige paremini sõlmi teha, sest ta käib võimlemises. Ja pootsman on Silver, tema valvab, et keegi üle parda ei kukuks. Üle parda

kukkumine tähendab meil seda, kui keegi kivi pealt muru peale astub.

Mida kapten öhtul teeb, kui laev on sadamas?

Sööb öhtust ja loeb raamatut. Kapten peab palju lugema, et teada, kus maailma kohad on. Praegu ma loen raamatut piraatidest, aga mina piraadiks ei hakka, sest nemad võtavad teiste asju. Mina ainult juhin.

Kas sa suurena ka päriselt kapteniks saad?

Muidugi. Või siis saan hoopis selliseks inimeseks, kes ütleb teistele, kuhu sõita. Ema ütleb, et sellist ametit nimetatakse „korraldajaks”.

Pulmabingo

Selles lõbusas mängus tuleb külaliste seast leida keegi, kes vastab kriteeriumidele. Märki ruut ära ja liigu järgmise juurde. Täida nii palju ruute kui võimalik, nimesid kordamata.

Kaotanud lennureisil pagasi _____	Teeb tennisel suuri tegusid _____	Doktorikraadiga _____	Kihlatud _____	Oskab mängida muusikainstrumenti _____
Tundis Martat ja Joosepit mõlemat enne, kui nad päriselt kohtusid _____	Kolme lapse vanem _____	Läbinud maratoni _____	Osav kaameraga _____	Teadis abieluettepanekust enne pruuti _____
On pruutpaariga koos saunatanud _____	Olnud telekas _____		On ööbinud autos _____	Numbrid on tema teetass _____
Oskab vaibkoodida _____	Kannab täna kõige suuremaid kõrvarõngaid _____	Osav internetis _____	Oskab väga hästi süüa teha _____	Naudib jõusaalis käimist _____
On esimest korda pulmas _____	On Männisalus esimest korda _____	Armastab ooperit _____	Pidas täna pulmas kõne _____	Reisinud seltskonnast kõige rohkem _____

Igikestev pulmade planeerimine

Alguses pidi tulema rannapulm Saaremaal – sest kus siis veel. Siis metsapulm Lahemaal, sest seal me ju kihlusime. Vahepeal oli laual variant, kus külalised sõidavad kohale praamiga, ja üks eriti optimistlik plaan, mis sisaldas kahte telklaagrit ja välikino.

Kihlusime 2023. aastal ja

alates sellest ajast on meil olnud umbes 34 erinevat plaani ja mõtet, kuidas oma armastust tähistada. Kolm Pinteresti tahvlit hiljem juhtus see, mis vist juhtuma pidigi: sõitsime ühel õhtul Männisallu, istusime Joosepi vanavanemate talu õunaaia ja saime mõlemad ühel hetkel aru, et otsisime

kogu aeg kohta, mis oli meil olemas

Nii et lõpuks oleme siin – talus, kus iga puu ja kiik on tuttav, koos inimestega, kellest enamik on siin ka varem toredaid hetki veetnud. Aitäh, et olete tunnistajaks ja kaaslasteks meie elu ühel kõige erilisel päeval.

PULMAPÄEVA Ajakava

16.30

Saabumine

17.00

Tseremoonia

17.20

Õnnitlemine
ja pildistamine

17.30

Kokteilitud

18.30

Avatants

18.45

Õhtusöök

21.30

Rabarberikook
ja barista

00.00

Sädemete sumin

Tiim

Teamwork makes
the dream work.

Õhtujuht
MARTIN VESKI

Tseremoonia
LIINA KASK

Dekoraator ja
pulma koordineerija
KATRE LUIK
(Stuudio Õisik)

Fotograaf
MARI METS

Videograaf
JAAN JÕGI

Tseremooniamuusik
PAULA PAJU

DJ **SANDER SALU**

Helitehniline abi
ROBERT REBANE

Baarman
KASPAR KUUSIK

Kunstnik
ELIISE ILVES

Toitlustus
MÄNNISALU KÖÖK

Lillesead
ÕIED & OKSAD

Mööbel
RENTLY

MUA KRISTI KIVI

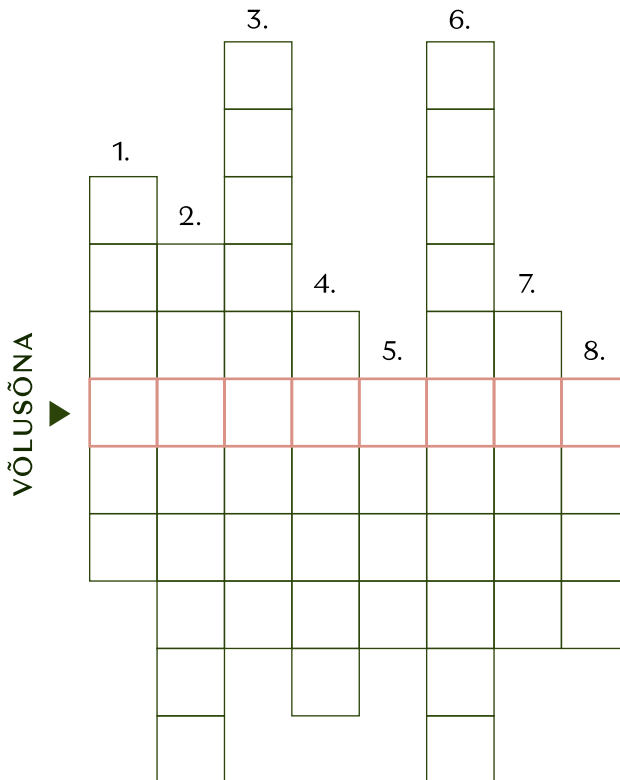
Barista
KOHVIKARAVAN

Avavalss
TIINA TAMM

Pulmaleht
Pulga.ee

Lahenda ristsõna

1. Riik, kuhu tahame reisida
2. Meie lemmikmagustoit
3. Tegevus, millega Marta Joosepit nakatas
4. Harrastus, kus me kohtusime.

5. Meie suvine lemmikpaik.
6. Tegevus, millega Joosep Martat nakatas.
7. Kus me kihlusime?
8. Koht, kust Joosepit kätte ei saa.

Kas tema või temake?

Kuidas teie peres asjad on? Kasuta naine $\triangle$ mees ∇ mees tingimärke.

- Mõtleb siis, kui poodi jõuab **vs.** Teeb enne poodi minekut ostunimekirja ●
- Töölaud on täis asju **vs.** Töölaud on puhas ja korralik ●
- Kell on juba 10 õhtul **vs.** Kell on alles 10 õhtul ●
- Teeb enne suuremat ostu korraliku eeltöö **vs.** Ostab pigem emotsiooni ajel ●
- Brauseris lahti 32 akent **vs.** Brauseris lahti 2 akent ●
- Täidab nõudekat nagu Rootsi arhitekt **vs.** Täidab nõudekat nagu joobes pesukaru ●
- Enne koristab, et saaks puhata **vs.** Enne puhkab, et jõuaks koristada ●
- Reisile minnes pakib kohvri nädal aega varem **vs.** Avastab tund aega enne reisile minekut, et oleks pidanud pesu pesema ●